

**Az előfizetési ára:**  
 Egész évre . . . . . 5 frt — kr.  
 Fél évre . . . . . 2 „ 50 „  
 Negyed évre . . . . . 1 „ 25 „

**Közsegeknek, körjegyzőknek és néptanítóknak:**  
 Egész évre 4 forint, fél évre 2 forint.  
**Egyes szám ára 10 kr.**  
 Előfizethető és egyes/lappéldányokat venni lehet a kórhivatalban, **TRAUB B. és Társa,** **ENTEN Karoly, BÖHM M., LUZSOVICS L., WEIDINGER N.** (Domján I.) üzletében és a fűdohánytözsében.

**Hirdetések:**  
 mindenkor árjegyzék szerint.  
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.  
 Nyilttérben egy sor 10 kr.

# PÉCS

**Politikai vegyes tartalmu hetilap.**

**Hirdetéseket elfogad:**

**Külföldön:**  
 Barek J. és társa **Erfurtban,** Haasenstein és Vogler, Steiner **A. Hamburgban,** Daube G. L. Knoll Ignac **Frankfurtban,** Opelik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf **Bécs.**  
**Magyarországban:**  
 Eckstein Bernát **Goldberger A. V.** Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá"-ja **Budapesten.**

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utcaiban levő hirdetések felvételi irodája **Pécsett.**

**Kéziratok**

a szerkesztőségbe, Nepomuk-utca 29. sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

## Építsünk-e új színházat, vagy a régit vegyük meg!

Előre becsajjtjuk, miután a színház kérdése nem lehet pártkérdés, hogy a „Pécsi Figyelő“ mult szombati számában „A színház-ügy érdekében“ cím alatt megjelent szakavatott cikk tartalmával teljesen egyetértünk. E cikk írójának lényegileg az a nézete, hogy Pécs városa egy, a mai kor igényeinek megfelelő új színházat emeltesse, mert a régi színház bármily átalakítás mellett is soha a mai igényeknek megfelelővé nem tehető. Ezek nyomán visszautasítja a régi színház megvételének még gondolatát is, mint olyat, mely a színház kérdésének legszerencsétlenebb megoldása leendő.

A cikkirő tehát azon felfogásból indul ki, hogy a régi színház megvétele s renoválása a színház kérdésének egyik megoldási módozatát képezi, mely azután a másikat, t. i. az új színház építését kizárja.

Ez a helyes felfogás, melyet a „Pécsi Figyelő“ szerkesztője is úgy látszik magáévá tett, legalább a cikk alá tett csillag alatti jegyzetekből ezt világosan lehet következtetni. Hogy Kiss József szerkesztő ur a közgyűlésben másként beszélt, az az ő dolga, erről mi nem tehetünk. Nem is szándékunk a t. szerkesztő ur kétféle nyilatkozata összeegyeztetésének sisiphusi munkájával vesződni; lássa ő, miként boldogul vele!

Ezt közbevetőleg csak azért említettük fel, mert épen Kiss József ur azon indítványára lón a közgyűlés többsége által elfogadva, hogy, miután az új színház megépítése hosszabb időt igényel, addig is a régi színház megvétele, vagy bérbe vétele iránt a tárgyalás megindíttassék.

Hogy ezen nézetet Németh József t. gyámügyész úr is támogatja felszólalása által, azon épen nem eszálkozunk, mert személyesen meggyőződöttünk arról, hogy a régi színház zárgondnokságát a rendőri tárgyalásnál ő képviselte, azután a színház bezáratása iránt hozott határozat ellen beadott és még el nem intézett felelőbevitelt ő ellenjegyezte, sőt, ha szeméink nem esáltak, azon kérvényt, melylyel a régi színház átalakításának költségvetése és terve bemutatott: sajátkezűleg írta! Ments Isten, hogy őt gyanúsítani akar-nók azzal, hogy felszólalásában ügyfele érdekét tartotta volna szem előtt, mert az, hogy ő a régi színház zárgondnokát képviseli, korántsem zárja ki, hogy ama felszólalásában kizárólag a város közönségének érdekei lebegjenek szeméi előtt!

Igaz, hogy talán szebb lett volna ezen viszonyat a közgyűlés előtt felemlíteni s a szavazástól tartózkodni, ánde ez egyéni felfogás dolga, mely mi reánk nem tartozik.

Ezen kis eltérés után visszatérünk arra, hogy miért tartjuk helyesnek a „Figyelő“ vezércikk-írójának felfogását!

Legyünk őszinték! Ha a város közönsége a régi színház épületét megveszi és 12—30.000 frt költséggel helyreállítja, akkor bátran jó egészséget kívánhatunk az új színháznak, mert azt ugyan mi meg nem érjük, hogy azt a város megépítse!

Mert tegyük föl, hogy a város megveszi a régi színházat s a kormány e vételt szintén jóváhagyja. Már most mi lehet a célja e megvételnek? Az, hogy a régi színház átalakíttassék s használhatóvá tétessék és a közönségnek megnyitassák.

Van-e valaki, a ki elhigye azt, hogy ha a város a régi színház épületét megveszi s abba a vételár és átalakítás költségeivel együtt vagy 100.000 forintot beruház! hogy akkor neki fogjon egy új színház építésének, mely a legalacsonyabb számítás szerint ismét legalább 100.000 forintba fogna kerülni!

Ily jámbor férflu bizonyára nem fog találkozni, mert a város nem oly gazdag, hogy azt a luxust megengedhesse magának, hogy 100—120 ezer forintos objektumot szerezzen meg csak azért, hogy addig is, míg az új színház felépül, legyen a színészetnek otthona,

Igen ám, de azt mondják, hogy ha az új színház elkészül, akkor a régit eladhatjuk, vagy akár iskola-épületnek fölhasználhatjuk, ez tehát az új színház építését nem alterálhatná.

No, ily könnyelmű gazdálkodást nem tehetünk fel egy törvényhatóságról! Vagy lehet és szabad a városnak egy 80 ezer forintos épületet megvenni s vagy 20 ezer frtot abba még bele költeni, azért, hogy azt 3—6 év alatt megint eladja?! Azután hol van a vevő ily nagy épületre és egy használaton kívül helyezett színházra? Hiszen ha oly könnyű lenne azon tudni, akkor a tulajdonos ma nem nagyon tárgyalgatna a várossal!

Sokkal könnyebb venni, mint eladni, plane nagyobb veszteség nélkül; mert, hogy vesztünk kellene, az bizonyos, miután a színház-renoválás költségét a vevő semmiesetre sem adná meg, miután az mint színház használható többé nem lenne.

Arról tehát ne is álmodjunk, hogy eladhasuk! — Hát akkor megtartjuk iskolának, ugys kell polgári leányiskola, elemi leányiskola a belvárosban, mondják a megvételt pártolók!

Igazuk van, ezt megteheti a város, de lássuk csak mibe kerülné ezen iskola?

1. Vételár . . . . . 80000.—
  2. a régi színház átalakítása csak . . . . . 10000.—
  3. átalakítás iskolává, akkorára, hogy oda az elemi- és felső polgári leányiskola elhelyezhető legyen, legkevesebb . . . . . 15000.—
- Összesen ; 105000.—

Kerülné tehát ezen iskola körülbelül 100 ezer forintba a legnagyobb gazdálkodás mellett, ez lenne tehát a legdrágább iskolánk s az a mai igényeknek még sem felelne meg!

A város közönsége tehát a régi színház épületét csakis akkor veheti meg a józan gazdálkodás szabályai szerint, ha azt határozott és szükséges célra megtartani akarja, tehát csakis akkor, ha azt mint színházat tovább fenntartani akarja.

A kérdés tehát úgy áll, hogy vagy megveszük a régi színházat és átalakítjuk, vagy pedig nem veszük meg a régit, hanem újá építünk.

A kettő egymás mellett meg nem fér, egyik a másikat feltétlenül kizárja, mert Pécs városa 300 ezer forintnyi még meglevő készpénzbeli törzsvagonyával nincs azon helyzetben, hogy a 100-ezerekkel dobálódzék!

Ne ámituk tehát magunkat s ne akarjunk ámitani másokat azzal, hogy akkor, midőn a régi színház megvételét ajánljuk, egyttal igaz barátai vagyunk az új, a mai kor igényeinek megfelelő színház eszméjének.

A ki igazán és őszintén akarja, hogy városunkban új színház épüljön, az a régi színház megvételét nem ajánlhatja!

Quod erat demonstrandum! A „Pécsi Figyelő“ idézett vezércikke igen helyes felfogásból indult ki, midőn a régi színház megvétele által az új építést kizártnak mondotta.

Már most, hogy mi a kettő közül melyiket tartjuk helyesnek és követendőnek, erre nézve idézzük az említett vezércikk következő mondatát:

„E terv (t. i. a régi színház megvétele) realizálása, mely látszólag előnyösnek mutatkozhatik ugyan, az ügyre nézve az csak képzeltetű legszerencsétlenebb megoldás lenne!“ ezt mi is aláírjuk és elfogadjuk.

Ebből önként következik, hogy mi az új színház építése mellett vagyunk s örömmel constatáljuk, hogy ebben nemcsak a nagy közönség elfogulatlan többségével, hanem egyszersmind a két másik helyi lappal teljesen egy nézetben vagyunk.

A város törvényhatósága kimondotta ugyan, hogy az új színházat szükségesnek tartja, de egyttal elrendelte a tárgyalást a régi színház megvétele, vagy bérbevétele iránt.

Kenyértörésre csak akkor kerül a dolog, ha a tárgyalások befejeztettek.

Reméljük, hogy azon férfiak, kik a mult közgyűlésben az új színház mellett oly önzetlenül sikra léptek, ekkor is résen lesznek. Ha ezt teszik, akkor bizonyos, hogy oly határozat lesz az eredmény, mely egy a színház, mint a város érdekeinek egyformán megfelel! Akkor megérjük, hogy Pécsnek lesz tisztességes, a mai igényeknek megfelelő színháza!

## A legutóbbi városi közgyűlés.

— A színház-kérdéshez. —

☉ Egy tekintet a tárgysorozatra és azok, kik a bizottság beléletét, tanácskozási rendjét ismerik, semmi olyat nem fedeztek fel, mely azt — érdekessé tette volna; mert tudva volt, hogy a színház bizottság a hozzá utalt színház ügyben önálló indítványt nem tett. A nagyobb szabású viták vajmi ritkák már, a személyes kérdések pedig — e csemegék — vagy a gyanúsító vágások — a fűszer — nem voltak napirenden s nem is volt számukra táp és alkalom.

De a családás teljes volt s valljuk meg: nagy meglepedésünkre; mert a közgyűlés valóban érdekes volt — egy tárgyalás fogva. Ez a tárgy a már sokszor felszínre került, sokszor vitatott és minden alakjában kellően ismert színház ügy volt. A legnagyobb mértékben felkeltette a közönség figyelmét, a bizottság szakavatottan tárgyalta; meleg érdeklődés, sőt igazi lelkesedés fűződött e kulturális, hazafias és nemzeti ügyhöz — elannyira, hogy nemcsak az óvatosan és körültekintően gazdálkodók is elismerték a kérdés elodázhatalan megoldásának és ezzel a nagyobb mérvű áldozat meghozatalának szükségét, hanem azok is, kik a megoldást a régi színház átvétele s ezzel egy kilátásban levő hasznót hajtó, kamatozó vállalatban vélték megtalálni, nem mertek e projektum mellett lándzsát törni s inkább elhallgatták a szokásos méltányossági és takarékosági okokat, mintsem megzavarják az összhangot amaz elhatározásában, hogy egy új színház építessék.

Ezen ülésel végre-valahára, hosszú vajadás és sok küzdelem után a színház kérdése elhatározó stádiumba lépett. A szeptemberi közgyűlésben csak elvileg elfogadott építés iránti határozat kibővített azzal, hogy az építés előkészítéséhez szükséges lépések haladéktalanul megteendőek s az építés költségei a város törzstőkéjéből fognak fedeztetni. Bár a határozat nem elég praecizitással lett meghozva, annyi kétségtelen, hogy az új színház ügyét többé napirendről levenni nem lehet és az építés ügye kivívta az elsőbbséget az ideiglenesség felett; általánossá vált azon meggyőződés, hogy a régi színház kijavítása, vagy esetleges megvétele csakis akkor jöhet eldöntés alá, ha az új színház felépítése iránt a kellő garanciák megvannak. E garanciákat előlegezte a közgyűlés, midőn osztatlan lelkesedéssel kimondotta, hogy az új színház építése szükséges; előlegezte a főispán, ki a vita folyamában többször, határozottan és nagy melegséggel kiemelte, hogy e kérdés elsőbbségét minden körülmények között fenntartja s ezen önállóságának köszönhető, hogy az ügy — az ideiglenesség el nem fogadásával — hosszabb pórázra nem kötetett; — és előlegezte a polgármester, ki kijelentette, hogy a pénzkérdés nem képez akadályt s ezzel elejét vette a garasos gazdálkodók szokott ellenvetéseinek.

De ha ennyire érett a dolog és e nagy jelentőségű kulturális kérdés ily megoldásra tarthat számot, miért volt az a több órán át tartott vita, az a bár lelkes, de helyenként heves jelenetekkel bővelkedő tárgyalás? A kérdést valóban könnyebb feltenni, mint arra válaszolni. Ugy vagyunk ezzel, mint a színház reflexióval: a látszat szebb, mint a valóság, távolabb a kép ígér, közlel a mu-

tatózó hiányok és vastag vonások elrontják az illúziót.

Az új színház építésének eszméjét már-már kivihetetlennek, a szükséges anyagi áldozat t viszonyainknál fogva sokan elviselhetetlennek tartották; az óvatosság egyrészt, a kishitűek másrészt s ezekkel a kétkedők — kétségbeesve a színház bezárásának esetleg hosszabb ideig leendő tartamán és támogatva némi méltányossági okokkal is — nemcsak kezdtek megbarátkozni azzal az eszmével, hogy a régi színház átalakítása által a színház ügye legelőnyösebben oldható meg, hanem el is fogadták volna, mint az egyedül leghamarább célhoz vezető expedienst. Nem lehet e felfogástól megtagadni a jóhiszeműséget s az is áll, hogy a színház jutányos megvétele ajánlatos is lehet. De tagadhatatlan, hogy e terv városirossze visszataszítást szült nem csupán azért, mert a régi színház átalakítása többé az igényeknek meg nem felel, hanem mert a megvételben — bár alaplatlanul — mindenki privát spekulációt sejtett. Örömlőnkre szolgál, hogy már a legtavolabb mutatózó sejtés — nem is gyanu — elég volt arra, hogy a megvételt mint a színház kérdésének végleges megoldását senki sem merje ajánlatba hozni s azok is, kik talán egy perenyire megbarátkoztak azzal, szívesen szakítottak e kishitű eszmével. Anynyira tulsúlyban volt az új színházat kívánók száma, annyira felülkerekedett az új színház eszméjét nagygyá, nemessé tevő hazafiai érzet, hogy még az a terv is, hogy legalább ideiglenesen alkalmassá tétessék a régi színház s megvétel, vagy bérlet által megszereztessek, aggodóvá tett sokakat; félték, hogy az ideiglenesség háttérbe szorítaná a mielőbbi végleges megoldást s az ügy vesztitene sürgős jellegéből. Innen az érdekes vita, mely, bár alapja téves volt, sok haszonnal is járt és leszámítva egy kis borzongást a pótdadó fel-emelésének kilátása miatt és egy kis illetékességi összekocanást a hely miatt, azon egészséges eredménynyel végződött, hogy az új színház építésének kérdése bár első és elengedhetetlen, a közönséget felépítése sem lehet műélvezet nélkül hagyni s ezzel a színház ideiglenes megoldását is atyai gondoskodás alá vette a közgyűlés.

Három nézet került felszínre. Egyik, hogy az ideiglenességre való tekintet nélkül tisztán az új színház felépítésével foglalkozunk, vagyis inkább várunk az új színház felépítéséig, mintsem a régi színházba beengedjük a színészeket. E nézet meggyőző, lelkes előharcosa Szeredy József dr volt, kinek hazafias beszédét lelkes éljenzés jutalmazta.

A másik nézet az volt, hogy kell ideiglenesen is színházról gondoskodni, de csak akkor, ha az új színház felépítése iránt az előkészületek megtétnék, vagyis ha a kellő garanciák már meg vannak, nehogy az elodáztassék. Ezt a nézetet hosszabb beszédben Bolgár Kálmán fejtekte ki, kinek beszéde szintén tetszésre talált. E két nézet keretében buzgólkodtak Mendl Lajos, Litty József, Grünhut Ignác biz. tagok.

A harmadik nézet az volt, hogy az ideiglenes gondoskodás egy időben történjék az új színház építésének előkészületeivel s így az átvétel, vagy bérbevétele is tervbe vétes-sék, mégis a nélkül, hogy ez az új színház mielőbbi felépítését alterálna. E nézet kifejezői Kiss József biz. tag és a polgármester voltak s a többség azt Németh József, Ráth Mátyás, Förster Béla, Pap József biz. tagok pártolásával elfogadta.

De az igazság kedvéért megjegyezzük, helyesebben: ismételjük, hogy az új színház felépítésének elsőbbsége minden részről elismertett s nincs, nem lehet kétségünk az iránt, hogy a legközelebbi közgyűlésben már a tervezet is körvonaloztatni fog s ezzel az 1887. év városunk kulturális történetének egyik legszebb lapját képezendi s a netán még szétálgázó nézeteket egyesítendi az eszme nagyszerűsége mellett a kivétel körüli erély és kitartás, hogy mielőbb büszkén rámutassunk a városunk díszét képező nagy alkotására!



puhatolódása eddig semmi eredményre nem vezetett, mert a lakosság semmi utbaigazitást nem akart adni, minthogy Böröcz erőszakossággal miatt — legkedveltebb foglalkozása volt a más szállótermészet leszárlatának — nagyon népszerű volt. Ugy látszik, hogy a szerencsétlen részölő szomorú sorsára.

**A hangversenynek,** melyet Hubay Jenő, Popper Dávid, Herfeld Viktor és Eldering Bram városunkban 1-én rendeztek, igen válogatott és népes közönsége volt, bár tagadhatatlan, hogy a hosszú és sürű szekerorokban itt-ott hézagok is voltak láthatók. A négy művész játéka teljesen elragadta a közönséget, mely szemmel láthatólag adta át magát a magasabb zené élvezetnek. Különösen tetszett Volkmann (E. moll. op. 55.), Szerzoja, még inkább az ezt követő Andantino, de legjobban Beethoven (op. 50. C Dur 3. sz.) Andanteja. A közönség tüntető tapsviharral jutalmazta az előadó művészeket, kik azonban az elért anyagi sikerrel épen nem voltak megelégedve. Talán máskor.

**Népszerű felolvasások.** A pécsi kereskedő ifjak önképző és betegsegélyző egyesülete mint az előző évben, úgy az idén is népszerű felolvasásokat rendez. A felolvasások száma 7-ben állapították meg. Az első felolvasó Gerecz Péter főreáliskolai tanár, ki előadását — a lipcei vásárról — f. hó 5-ikén, este 6 órakor fogja az egyesület helyiségében megtartani. Vendégek szívesen láttanak.

**Halalozás.** Sauska Anna, Sauska Benő sombereki nagybirtokos nővére megbalt m. hó 21-én, 82-ik évében. Temetése nagy részvét mellett 23-án történt.

**Egy lelketlen ősorsos** került az igazságszolgáltatás kezébe városunkban, egyik áldozatának tanúk által igazolt feljelentése folytán. Az illető Horváth Imre, a reáliskola nyugalmazott pedellusa, ki az ősorsót másoktól kölcsönözött pénzen, melyért Horváth 24%-ot fizetett, üzte. Képzelték, mekkora volt az ő kamatlabá. E szörnyeteg évek hosszú során át körülbelül 200 embert, tanárokat, hivatalnokokat, katonatiszteket — szípolozott. Lakása megmotosztatván, azon nagymennyiségű váltók találtak. Ez alkalomból, melyre még vesztatérünk, az ősorsó törvény alapján felhívjuk a közigazgatási bizottság figyelmét ez esetre.

**A jövő évi városi költségvetés** a helygymintster által helyben hagyott.

**Hurokra körül leánykereskedő.** A rendőrségnek értésére esvén, hogy egy travniki kávéház tulajdonosnő, ki azonban magyarországi, adatai származása, városunkban egy közvetítő asszony segítségével kiterjedt leánykereskedést üz, amennyiben 14—15 éves leányokat azon ürügy alatt, hogy dajkákat, szobalányokat és szakácsnőket alkalmazza őket, halálra kerít s őket erkölcslen életre kezzeríti — a kellő előintézkedések megtételével sikerült az asszonyt városunkban tartatottatni s körmei közül 3 leányt, kik friss szállítmányt képeztek volna, kiszabadítani. A fogásban a nő megbetegedvén, kórházba szállítottott, onnan felgyógyulása után el fog toloncoltatni. A nála levő 138 ft — egy Pécsre eladott leány díja — elkoboztatott. — Dicsődjük a rendőrkapitány szigorú eljárását s kívánjuk, hogy a jelenleg tanusított erély a bűn üldözésében kintartó legyen.

**Tanító mint bünszerző.** Nehány héttel ezelőtt említettük már, hogy Oroszlón egy Grehling nevű családtól 1800 ft-ot ellopott. Ujjában kitűnt, hogy az ellopott összeg 2200 ft volt. A gyanu mindjárt kezdetben egy rokonra esett, de minden alap nélkül s már úgy látszott, hogy a tettes nem is kerül elő, azonban Bebesi János csendőr őrszervező fáradhatatlan nyomozásának és ügyes eljárásának sikerült a tényállást felderíteni s a tettest kipurcolni, aki nem más, mint Rab Katalin cseléd-leány, aki évekkel ezelőtt Grehlingéknél, az ott birtokos Skerietz báró nyugalmazott kertészénél szolgált, tudta, hogy gazdájának nagyobb összegű pénz van, melyet az Skerietz báró megbízásából az urának tartozó polgároktól szedte be és tartott magánál. Több évi szolgálata után Rab Katalin az orozlói tanítóhoz: Princa Agostonhoz ment cselédül s gazdája által különféle ígéretekkel rábiratta, Grehlingéktől 3 ízben 2200 ft-ot ellopott. Ez ígéretek legfőbbje az volt, hogy a lopott pénzből a leány számára egy ház építtetik, mi meg is történt s épen ez vezetett a büntény felderítésére, mert a csendőr őrszervezőnek feltűnt, hogy a leány rokonai, kik földhöz ragadt szegények, egyszerre házat építenek. De más gyanu-ök is volt s ez az, hogy a tanító, ki igen nyomoruságos fizetéssel volt ellátva, egyszerre nagyon költséges. Régi tartozásait kifizette, nagy bevásárlásokat tett, kamatra pénzt adott kölcsön s a faluban azt híresztelte, hogy sok pénzt kapott a postán, a csendőr őrszervező azonban utána járt s kitűnt, hogy a postán nem jött neki semmi. Ez megerősítte a gyanút s a szolgáló elfogatták. Törődelmes vallomást tett, beismerve, hogy gazdája ösztönözte a lopásra, azzal biztatva őt, hogy a dolog nem fog kitudódni, de meg ha kitudódik is, nem lesz bántódása, mert ő kapatos ember s egy tanítót nem szabad elfogni. E vallomás alapján a csendőr-őrszervező megjelent a tanítónál s kérdéseket intézett hozzája, mire az gorombáskodni kezdett. Az őrszervező rendreutasította, minthogy azonban ennek nem lett sikere, a tanítót — kezét összekötve — fogságba vitette, mi közben az illető az uton nagy kiabálást vitt véghez. Vallatás alá vétetvén, mindent tagadott. Több napig volt már fogságban, midőn egy nap szánalomból és állása iránti tekintetből a porkoláb lakásába zárattott be. Időközben a tanító neje is elfogottott s az ugyanazon épületben levő járásbírósg egyik hivatal-szobájába vitetett, mi a tanító valószínűleg meglátván s épen akkor örizetlen lévén, a bezárt ajtót feltörtte s feleségéhez hatolt. A csakhamar megjelenő őrszemélyzet a tanítót nejevel értekezve találta, mire azonnal a közönséges börtönbe vettette. Makacsul tagad mindent. Elfogtatása az egész környékben nagy feltűnést keltett és méltán. Hogy haladjon akkor előre a népoktatás ügye, ha annak barcosai között ily árulók vannak. Szerencsére ez eset csak külön áll s nyomorult hőse bizonyára elveszi méltó büntetését. annélkül, hogy ebből a megyei tisztelt és érdemes tanító-kar összességére valami szegény származnék. Reméljük, hogy tanítói karunk e szép hivatalására oly érdemtelen kártárs erkölcsi büntetésére megteszi a lehető lépéseket.

**Felfüggesztett ügyvédek.** A szabadkai ügyvédi kamara Rudics Mihály apatini ügyvéd — kötelesség megzése miatt — ügyvédi gyakorlatától 3 óra, Schmidt Géza ó-becsei ügyvéd pedig — díjazott közbenjárót utján való ügyfelek szerzése, valamint zugrászat pártolása miatt — 6 óra felfüggesztette.

**Balaton-vidéki szövetkezet.** Mint a „Somogy” írja, a tabjárás gazgasági kör egy részvétársaság alapítását kezdeményezte, következő cim alatt: „Balaton-vidéki gyümölcsfa és amerikai szőlőiskola szövetkezet”, melynek célja oly üdvs és ha felkaroltatik, eredménye oly nagy horderejű lehet, hogy egy év tized alatt jókora vidék gazdasági életének más képet adni s lakóinak jelentékeny gyarapodást szerezni van hivatva. — A szövetkezet a kereskedelmi törvény igényeinek megfelelően szerveztetik, hogy a részvényesek érdekeik fölött kellően örökdhessenek. Egy részvény után az alapítás évében az első berendezés költsége fedezésére egyszerűsmerkora 1 fnt 60 kr. s ezenkívül egy az első, mint minden további évben 12 évig évenként szinte 1 fnt 60 kr. fizetendő. Ezen költséggel egyelőre 12 kat. holdnyi oly homokterületet, mely a tapasztalat szerint a fillokszerára pusztítása és a vész tovarharcolása ellen biztosít, gyümölcsfa- és szőlőiskola rendeztetik be, hol a szakértők által a vidék számára legjobban véleményezett s legnevezetesebb gyümölcsfák és amerikai alanyba ojtott szőlővesszők nagyban szaporíttatni tognak; vagyis mindenki a lehető legelőször — az előállítási áron — juthat a legnevezetesebb gyümölcs- és szőlőfajta-nyokhoz, mert körükből a nyérteszkedés ki van zárva. Ma, midőn egy részről a fillokszerára fenyegeti szőlőinket; más részről pedig a nemes gyümölcsstermelést elhanyagolták meggyéinkben s ennek következtében azon vidéken, hol máskor messze földön híres alma és körte fajok teremtnek, most télen stajerországi gyümölcsöt fogyasztunk, a fentebbi eszme igen korszerű és hasznos hajtó; bárcsak követnék a kijelölt utat termelőink.

**Augusz Imre báró,** kinek korai elhunytáról mit számunkban megemlékeztünk, a következő végrendeletet hagyta hátra: „Az Isten nevében! Halálom után, ha gyermekeim nélkül halnék ki, összes vagyonomat alapítványul Szekszárd községnek óhajtom hagyni, különösen két célra 1.) szegény árva-nak és vagyontalan gyermekeknek fölnevelésére. 2.) családi házunkban egy nyilvános muzeum és könyvtár alapítására. — Az árvaúteket mindkét nembeli, felekezeti különbség nélkül 6—14 éves gyermekeknek való lenne, helyiségük családházunkban, kertjében a és udvarában volnának elhelyezendők. A múltgyakokat és könyveket, valamint az összes tudományos vagy műbaccsal bíró tárgyakat házunk két nagy termében kivánnám elhelyeztetni és rendeltenit és minden hét csütörtökön és vasárnapján a nagyközönségnek hozzáférhetőké tenni. Ezen gyűjtemény óre és rendezője a mostani könyvtár-szobát őrszobául használná, egyetemet végzett, családös, élteesebb, de erélyes ember legyen, aki egyszerűsmerkora az árva-ház igazgatójává vehető és hetenként vasárnap a közönségnek nyáron az ivergházban, télen a fűtésre berendezendő lépcsőházban ingyenes előadásokat tartani az erkölcsönél és gazdálkodásban. Az alapítvány kezelését és az intézet ellenőrzését egy vegyes bizottság eszközölje, melynek tagjai a két községből katolikus plebános, a református pap, egy jogi szakember (életé tartamdíj Dr. Haidekker Béla ügyvéd barátom) a Szekszárdon idő szerint fónálló legmagasabb fokú tanítvány igazgatója, a növegytel elnöke, a megye főorvosa, a nagyközség bírája és fő-jegyzője legyenek, az elnöki tisztelet mindenkor a belvárosi plebános, akadályoztatása esetén az újvárosi viselje. Ami a vagyon kezelését illeti: legjobbnak tartauam édes anyámmal halálom utáni szerződésre lépni, mely bizonyos évi összeg kifizetése mellett, mely neki minden gondtól mentes életet biztosít, a vagyon hasznélvezeti jogáról lemondana, ez után a kitűzött terv szerint az alapítványra nézve legelőnyösebben egyenlítőssenek ki. Kivánnam, hogy a szekszárdi szőlők és birtok házilag kezeltessek egy szakított felügyelet alatt, kit a főnnevezett bizottság ellenőriz. A vagyonkezelést illető jogi ügyeket a bizottságban levő ügyvédre akarám bízni megfelelő tiszteletdíj mellett. A bizottság többi tagját a jótékony közélet tekintetéből hivataluk tiszteletbeli betöltésére bizalommal fölkérem. Az alapítvány Augusz-útnevezetnek vagy alapítványoknak neveztessek, mely cim a családi ház nagy kapuja fölé illesztendő, hogy így édes atyám és ősem nem vegoródkítottassék, kiknek a vagyon szerzésében kiváló érdemük van. — Klára testvérem gyermekei mindegyikének egy-egy értékes ékszerit kívánok hagyni, hogy azt családi emlékül — megörizsék. A többi ékszerit, a mennyiben külön műbaccsal nem bír és így nem képeznek a muzeum kiegészítő részét, különösen az ezüst-készletet pénzzé tenni, vagy amennyiben ez sikerülne testvéreim jog-igényeinek kiegészítésére fordítani kérem. Pepi jó dadának és derék kulcsáránaknak élethossziglan tisztegeses ellátás adassék, két unokájának halála után vagy 24-ik életévük betöltésékor 4-400 ft-nyi tőké fizessegek ki életpályájuk megkönnyebítésére. Apróbb tárgyaimat, emlékeimet és irományaimat édes Anyámnak és Sigrayné testvéremnek átadati kérem. Ezen végrendeletem végrehajtójául Dr. Haidekker Béla ügyvéd barátomat felkérem. Isten áldása velünk. Szekszárdon, 1886. évi december hó 19-én báró Augusz Imre s. k.”

**Erdekes vadász-történet.** Somogy megye egyik legkitűnőbb lövője és vadásza szepit, 10-ike körül vadászaton volt Mármarosra egyik őserdejében, hol nemcsak vadásznom, de még fejszeapás is alig volt. Egyik nap kiment a rengetegbe főberrel, hogy majd egy még ott is ritka szárnyast ló, mely szárnyast csengetyűszálval le lehet csalni egészen a vadász közelébe. Vadászunk mezeven megáll elfoglalt helyén, a főber mellette s ő egész kényelemmel szitta nagy, öblös törökpipáját, keményen ergetve belőle az illatos szultán-dohány füstjét. Egyszer a kiserő jelt ad, hogy ott van ám a közelben a ritka szárnyas, rázza meg a vadász a csengetyűt. A csengetyű csakugyan megszólal, a szárnyas ott termert a közelben. A főbert ráeneli a csibukozó s csak pillanat múve volt, hogy a biztos lövő elejtsa a ritka madarat. Midőn a füstölög csibukkal léddel a szakmányú felé, hogy majd felveszi, mit lát? egy kis mackót, mely kicsi létere már elkezdett vicсорогni és futni a vadászra, apja természetét örökölvén. Egy pár lépésre odább meging egy mackó, most már ketten vicсорогtak a vadászra ártalmatlanul s inkább mulatságot gerjesztve. Alig telt azonban bele pár perc, mikor az öreg medve is megérkezett és ez nem volt csóga. Nagy medve és főber! . . . Épen olyan, mintha tréfagy kigyóra, vagy krokodilra mennénk kulcs-puskával. A vadász bátran, szilárdan áll, mint az erőszlop s erősen fújja a füstöt; a medve néz, szinte megáll. A füst tovább gomolyog, a medve leál s két első lábát elfelé tartja, mint mikor őlelni szokott. . . Vadász és medve addig néztek farkas — akarám mondani — medve-szemet, míg a vadász a medvét csakugyan kibójtotta és el-fűstöltte. Mit tesz a lélekjelenlét és bátorság? Hogy

a kis mackót rabok lettek-e, vagy kogyelem lett-e nekik adva, arról nem szól a krónika.

**A „Leányvilág” 23. és 24-ik száma** megjelent a következő érdekes tartalommal: A tanár ur. Elbeszés. Irta Kalocsa Rózsa. (Folyt.) — Fizikai mulatság. — Szt Cecilia. (Kép.) — Inna. V. Horváth Józseftől. (Költ.) — Irmagt és Ilza. Elbeszélés. Fordította: Temmer Róza. (Vége.) — Junó madara. Irta Városy Mihály. — Egyetnemérés. (Kép.) — Az ókori népek vallása. Mythologia. (Folyt.) — Egyetmást a keletről. Közi: Holländer József. — A bretagnei osztrigahalászok. (Kép.) — Ritka kiállítás. — Képeknél. — „Mit főzünk holnap?” Adoma. Közi: Mártonffy Aranka. — Toussaint-Langenscheidt francia önkata-tási levelei. — Talányok. — A 22-ik számban köz-ölt talányok megfjtése. — A boritékon: Tartalom. Heti naptrá. Társalgó. A 22-ik számban közölt ta-lányok megfjtői. A mi postánk. — A 24-ik szám tartalma: Az ősi vár. Aspásiától. (Költ.) — A méh szerelme. D. Mátéól. (Költ.) — A tanár ur. Elbeszélés. Irta Kalocsa Rózsa. (Folyt.) — Tévedések lánco-lata. Vigjáték 1 felvonásban. Irta Szikszay Pál. — Téli-re. (Kép.) — Szélmalmok. (Kép.) — Gesztenye-sütő. (Kép.) — Az ókori népek vallása. Mythologia. (Folyt.) — Tárca: Falusi séták. Bérzi Bélától. — Mikor a cigány Peti nagy ur! (Kép.) — Egyveleg. — Adomák. — Képeinkhez. — Toussaint-Langen-scheidt francia önkata-tási levelei. — Talányok. — A 23-ik számban közölt talányok megfjtése. — A bori-tékon: Tartalom. Heti naptrá. Levelezések. A 23-ik számban közölt talányok megfjtése. A mi postánk. — E lap különösen fiatal leánykának igen ajánlható. Megjelenik havonként kétszer. Előfizetési ára egész évre 4 ft. Szerkesztő: Kalocsa Róza. Szerkesztőség és kiadóhivatal Czeglédn, Eötvös-ter.

**Köszvényben és csúzban szenvedőknek ajánlják** a valódi, horogy-jeggyel ellátott „Pain-Expeller” t, miut igen üdvs hatású házi szer.

**Törvényeségi csarnok.**

- Polgari ügyek.**
- November 23-án előadottt Bogyay Pongrác t bíró által: Az országos szegényalap, Szakcsövits Ilona és Maria elleni pere, néhai Sándor János hagyatékábai örökösödés iránt. — Balogh Pál, öreg Kajsa János elleni pere, ingatlan átadása iránt. — Ifjú Szabó Cindéri József, öz. Szabó Cindéri Mihályé elleni pere, 681 fnt 18 kr. és jár. iránt. — Ugyan-akkor Pólech Antal t. bíró által: Id. Jakab Ignác és társai, Fodor József elleni pere, tulajdonjogi bekebelezés érvénytele-nítése iránt. — Mess Jakab, Tormási Sándor és neje elleni pere, tulajdon és jár. iránt. — Kis Toth János, Gazi József elleni pere, szerződés érvénytelensége s tulajdonjogi bekebele-zése iránt. — Stefan Péter, Stefan János elleni pere tulajdon-jog iránt. — November 25-én Kaufmann Nándor tiszki bíró által: Szabad-Szt. Király községnek, Kary János elleni 8/0 fnt 11 kr. iránti rendsa pere. — Balázs Zsófnak, Dőre János elleni válópere. — Deli Imrénének, Frányi Mihály és neje elleni szerződés kiállítás iránti pere. — Pécs-baranyai köz-ponti takarékpénztár, Krausz Sándor és neje elleni 460 fnt iránti rendsa pere. — November 27-én Kissfaludy Imre tiszki bíró által: Sáfány József, Varga Mátyás elleni pere, a fogyanatosított zárlat által felmerült költségek iránt.

- Büntető ügyek.**
- November 29-én: Almásics Alexa eilen szándékos ember-ölés miatt.
- December 1-én: Szekeres Péter és Bali József ellen hatóság elleni erőszak miatt. — Boros János ellen magán-ókirat hamisítás miatt. — Csapó János ellen lopás miatt.
- December 2-án: Asagyin János ellen szándékos ember-ölés miatt.
- December 4-én: Cizmár Gyula ellen szándékos ember-ölés miatt. Kovács Andrá ellen halált okozó testiértés miatt.

**Gabona-árjegyzék**

a Pécsétt 1886. évi november 27-én tartott hetivásárról.

	100 kilogramm	jó	középszerű	legalábbvaló
Buza . . . . .	8 ft	40 kr.	8 ft	20 kr.
Kétszeres . . . . .	6	60	6	40
Rizs . . . . .	6	20	6	—
Arpa . . . . .	6	40	5	90
Zab . . . . .	6	—	5	70
Kukoricza . . . . .	5	70	5	60
Hajdina . . . . .	—	—	—	—

M é t e r m á s z a :

Széna . . . . . 3 fnt — kr. — Szalma . . . . . 2 fnt 30 kr.

**A pécsi sertésbíró részvétársaság heti tudósítása.**

Allomány: 712 darab kövér, — 629 darab félkövér — 195 darab sovány, — 226 darab súlós. Az üzlet lanyha. — Árak banyatók. Kövér válogatott 40—44 krig, — félkövér 39—42 krig klgkint, 45 kgr. életslyi leszmintásával, — sovány sertés — krig, súlós 35—37 krig kilogrammonként előnylyban. Új kukoricza ára 6 fnt 30 kr. Arpa 6 fnt 50 kr. mm.-kint. Őrlési díj 50 kr. mm.

**A berecsi sertésbíró részvétársaság heti tudósítása**

Allomány: 2073 darab sertés. — Ebből lelesre érett 200 darab sertés. Takarmány árak: Tengeri dara 100 klg. 6 fnt 80 kr. — Arpadara 100 klg. 7 fnt 20 kr. — Tengeri (szemben) 100 klg. 6 fnt 10 kr. — Arpa (szemben) 100 klg. 6 fnt 50 kr. a hiz-lóban, minden költséget beszámítva.

**A kiadóhivatal üzenete.**

Vételre kerestetik **fiókos író-asztal**, antik, vagy újabb divatu, nagy **női öltöző tükör**, **ruha-szekrény** s egyéb jó karban levő butodarabok.

Laptulajdonos: **Fekete Mihály.** Felelős szerkesztő: **Feller Mihály.**

**Hirdetések**

• **Fekete selyem** Faille Franraise, Surah, Satin merveilleux, Satin Luxor, Atlasz, Damaszt, Ripsz és TAFFOTA-t méterenként 1 fnt 10 kr.-től 3 fnt 85 krig vámmentesen hához szállít

**HENNEBERG G.** (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktára Zürich — Minták kívánatra. Levelek 10 krajcarba kerülnek.

**Legnagyobb kiviteli áruaktár Brűnnden.**

**TURETSCSEK JÁNOS**

Brűnn, Rennergasse 1, Gróf Mitrovcsky-féle palota.

Iroda és raktár: **Friedhofgasse 5. sz.** szállit utánvétellel a legutányosabb árakon.

10 méter Caschmir, fekötg és szines, duplaszles	4.—
10 méter három nyűstös, nehéz minőség, la.3.5.lla	2.80
10 méter kalmuk. legubab minta, nehezbb minőség	3.—
10 méter ruhabarchet, legeszebb minta, n. minőség	3.60
10 méter házi-köntös-zsöveg, márv. szépen mintázott	2.50

**Gyapjuszövet maradek**ok,

egy nadrágra, 115 cm. hosszú, sötétes színű, jó téli minőségű, egész maradek	2.40
egy egész óltözetre, 320 cm. hosszú, 7/8 széles, téli szövet sötétes színben, egész maradek	6.50
egy téli kabátira, vastag gyapjus szövet-zsövet, kék vagy sötétbarna, 220 cm. hosszú, 7/8 széles, eredeti színben, az egész maradek	8.—

**Palmerston,**  
egy télikabátira vagy női kabátira használendő, kék, barna vagy fekete színben, egy férfi télikabátira 220 cm. hosszú . . . . . 5.50

**Loden,**  
tisztá gyapjuból készen, 7/8 széles, minden színben, 180 cm. egy kabátira, az egész maradek . . . 3.60

**Peruvien és Doskin,**  
fekete, a legstább gyapjuszövegetből, 7/8 széles, igen finom minőségű, eredeti színű, legelőször ár méterenkint csak . . . . . 2.65

**Szabásznati kellékek.**

**Kloth Italia,**  
fekete, sima és csikos, 7/8 széles . . . . . 1.10  
fekete pamutzsövet, 7/8 széles . . . . . —.50

**Satin,**  
finom világos stráf, barna, sárgiból méterenkint . . . —.05

**Schirting,**  
mellény-hát béllésre fényfnyel, méterenkint . . . —.24

1 maradek ( 0—12 méter) futószőnyeg, igen tartós	3.50
1 jutta-fűgönyv, török minta . . . . .	2.10
1 jutta-készlet, 1 asztalkendő, 2 ággyerítő . . .	3.50
1 ripsz-készlet, 1 asztalkendő, 2 ággyerítő . . .	4.50
1 éjjeli ágyszőnyeg, n. min. közepn. 2.50 nagy	3.—
1 lepedő, 2 méter hosszú . . . . .	1.50
1 szalmazsák, 2 méter hosszú . . . . .	—90
1 drb kanavász, 31 becsi öi hosszú . . . . .	5.20
1 drb damasztmaradek, 30 becsi öi, la. 7.50, illa	5.50
3 ábrasz. 177 lenből, fehér, vörös, kék, sárga 2. —	1.—
6 asztalkendő, 7 lenből . . . . .	1.40
6 törökűző lendasatból rojtokkal . . . . .	1.80
6 törökűző lenből, vörös díszítéssel . . . . .	1.20
12 zsebkendő, beszevege szines díszítéssel, uraknak	1.20
3 női ing schiffenből himzessel . . . . .	2.50
3 női ing erős vaszonból, csipkékkel . . . . .	3.20
1 éjjeli-köntös gazdagon díszítve, la.1.30, II.-a	—80
3 női nemez-kabát, minden színben, gazd. díszítve	3.—
1 női gyapju-köpeny, minden színben, szépen illó	2.—
1 Angora-köpeny-kendők téle, 9/8, minden színben	2.80
1 jäger-fele ing urak s hölgyeknek, tiszta pamutból	2.50
1 jäger-fele nadrág urak s hölgyeknek t. pamutból	2.50
1 női alsósoknya himzessel, díszítve . . . . .	1.50
1 angol utazó plaid 3 1/2 méter hosszú, 1.60 méter széles	1.80
1 klatuati ufér-ino, fehér vagy szines, la. 1.80, illa	2.20
3 munkás-ing Oxfordból, illa 1.40, illa . . . . .	2.—
3 pár alsónadrág barettből illa 1.80, I.-a . . . . .	2.50
3 pár harisnya, kötött, fehér s szines . . . . .	—70
3 atlasz nyakkendő, széles v. keskeny, II.-a 75. illa	1.50
3 női köteny oxia diél, nyers len és sifonból . . .	1.—
3 pár női teli-harinya, fehér vagy szines, kötött	1.20
1 drb házi-vaz-on, 29 becsi rőf . . . . .	4.20
1 drb sifon, 30 becsi rőf . . . . .	5.50
1 drb hamburgi Oxford, 30 becsi rőf . . . . .	4.50
1 drb proszniti barett, 30 becsi rőf fehér vagy vörös 6.—, kék vagy barna . . . . .	5.—

A meg nem felelő cikkek azonnali visszavételnek és a pénz visszaküldetnek.

Tíz ftrton felüli megrendelésekért a szállítási díjat a cég fizeti.

**Arverési hirdetmény.**

Alulirt által ezennel közzétetetik, misze-rint N A G Y-B I C S E R D község tulajdonát képező

**korcsmajog**

a korcsma-helyiséggel és mészár-székekkel, egy a hozzátertozó 1 1/2 hold fekvőséggel

**1887. január hó 1-től kezdve 6** egymásután következő évekre, vagyis **1893. december 31-ig, 1886. dec. 9-én d. e. 9-kor** a jegyzői irodában nyilvános árverés utján, a legtöbbet ígérőnek fog bérebeadni.

Az árverés kezdete előtt az árverezni szándékozó a 400 fnt kiküáltási ár 10%-át bánatpénzületenni tartozik, A többi feltételek a jegyzői hivatalnál megtdudhatók.

Bicsérd, 1886. december 1-én.

**Györök Ferenc,**  
kőrgyésző.

**Arverési hirdetmény.**

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. sz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a siklósi kir. járásbírósg 4269—4270/1886. számu végzése által Hoffer Károlyné szül. Vinczey Etelka kisharsányi lakosné végrehajtató javára Császár János s neje, ugy Császár Juuiana kisharsányi lakókok ellen 100 és 540 forint tőke, ennek összes járulékaie erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróltag lefoglalt és 783 fnt 45 krra becsült 2 ló, vastengelyes kocsi, egy pár löszerszám, borok és összes pince-eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladtnak.

Mely árverésnek a 4810/1886. sz. ki-küldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Kisharsány községben, alperesek lakásán leendő eszközésére 1886. december hó 8 napjának delután 2 órája és folyta-

